

Sygn. akt IV Ua 40/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Katarzyna Antoniak

Sędziowie : SO Jerzy Zalasiński

SO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant : st.sekr.sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2018 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. L.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 maja 2018r. sygn. akt IV U 47/18

oddala apelację.

Jerzy Zalasiński Katarzyna Antoniak Elżbieta Wojtczuk

Sygn. akt IVUa 40/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23.05.2018r. Sąd Rejonowy w Siedlcach Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie M. L. od decyzji Wojewódzkiego Zespołu d.s. Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczającej ubezpieczonego do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że M. L. jest niepełnosprawny w stopniu lekkim. Swoje rozstrzygnięcie Sąd I instancji oparł na opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu kardiologii.

Od wyroku tego apelacje złożył ubezpieczony M. L. zarzucając błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności niedostateczne uwzględnienie dokumentacji medycznej dostarczonej przez ubezpieczonego, a także oparcie się na lakonicznej i wewnętrznie sprzecznej opinii biegłego. Następstwem nieprawidłowej oceny dowodów był, w ocenie skarżącego, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, iż stan zdrowia ubezpieczonego upoważnia jedynie do stwierdzenia lekkiego stopnia niepełnosprawności. Ponadto, zdaniem skarżącego, uzasadnienie wyroku ogranicza się jedynie do przytoczenia

przepisów prawa i oceny opinii biegłego, tym samym nie spełnia wymogów określonych w art. 328 kpc. Podnosząc te zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie znacznego stopnia niepełnosprawności, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest niezasadna i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną Sądu I instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 08.10.1998r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60). Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 par.1 kpc. Ustalenia Sądu Rejonowego zostały potwierdzone dowodem z opinii biegłego lekarza specjalisty D. W.. Biegły po zbadaniu wnioskodawcy i wnikliwej analizie dokumentacji medycznej stwierdzili, że wnioskodawca jest niepełnosprawny w stopniu lekkim. Ubezpieczony przed Sądem I instancji nie kwestionował opinii biegłego, nie złożył też żadnych wniosków dowodowych, które mogłyby podważyć ustalenia i wnioski zawarte w opinii.

Z tych względów na mocy art.385 KPC Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.